

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO-POMORSKIEGO

Bydgoszcz, dnia 10 lipca 2013 r.

Poz. 2494

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE Nr 65/2013 WOJEWODY KUJAWSKO - POMORSKIEGO

z dnia 8 lipca 2013 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013 r., poz. 594 j.t.), w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2012 r., poz. 647 z późn. zm.),

stwierdzam nieważność

uchwały nr XXV/154/2013 Rady Gminy Osiek z dnia 28 maja 2013 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miejscowości Osiek, rejon pomiędzy kompleksem szkół a budynkiem chłodni.

Uzasadnienie

W dniu 28 maja 2013 roku Rada Gminy Osiek podjęła uchwałę nr XXV/154/2013 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części miejscowości Osiek, rejon pomiędzy kompleksem szkół a budynkiem chłodni.

Przedmiotowa uchwała została doręczona organowi nadzoru w celu oceny jej zgodności z przepisami prawnymi w dniu 6 czerwca 2013 r.

Wojewoda Kujawsko-Pomorski na podstawie przedłożonej dokumentacji prac planistycznych przeprowadził kontrolę prawidłowości wymaganej przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu procedury planistycznej.

Z uwagi na stwierdzone naruszenie obowiązujących przepisów prawa, pismem z dnia 25 czerwca 2013 r., znak: WI.III.4131.30.2013 wszczęto postępowanie nadzorcze w sprawie stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały.

Wójt Gminy Osiek w piśmie z dnia 2 lipca 2013 r., znak: RR.6721.2.2013 odniósł się do uwag podniesionych przez organ nadzoru. W ocenie Wojewody Kujawsko-Pomorskiego udzielone odpowiedzi nie wyjaśniały jednak wszystkich kwestii wskazanych przez organ nadzoru.

Organ nadzoru ustalił, że przedmiotowa uchwała narusza przepisy:

- 1) art. 17 pkt 9 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2012 r., poz. 647 z późn. zm.), poprzez niezachowanie ustawowych terminów wyłożenia do publicznego wglądu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
- 2) art. 17 pkt 6 lit. a i b w/w ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez nieuzyskanie wymaganych przepisami prawa opinii i uzgodnień;
- 3) § 137 w związku z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz.U. z 2002 r. Nr 100, poz. 908) poprzez uchybienie art. 7 w związku z art. 94 Konstytucji RP – uchwała zawiera powtórzenia i modyfikacje przepisów ustawowych, w sposób i stopniu określonym w art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Zgodnie z treścią art. 17 pkt 9 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2012 r., poz. 647 z późn. zm.) wójt, burmistrz albo prezydent miasta ogłasza w sposób określony w art. 17 pkt 1 w/w ustawy o wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu, na co najmniej 7 dni

przed dniem wyłożenia i wykładu ten projekt na okres, co najmniej 21 dni oraz organizuje w tym czasie dyskusję publiczną nad przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami.

Projekt przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego został wyłożony do publicznego wglądu w dniach: 19.04.2013 r. – 10.05.2013 r., o czym Wójt Gminy Osiek poinformował poprzez ogłoszenie/obwieszczenie zamieszczone na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Osiek w dniach 19.04.2013 r. – 10.05.2013 r. oraz opublikowane w prasie miejscowej – Czasie Brodnicy w dniu 19.04.2013 r. Termin dyskusji publicznej ustalono na dzień 13.05.2013 r.

Tym samym, przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uchybiono terminom wynikającym z art. 17 pkt 9 w/w ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, gdyż informację o wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu ogłoszono/obwieszczone w dniu wyłożenia, a dyskusję publiczną zorganizowano 3 dni po zakończeniu wyłożenia.

W ocenie organu nadzoru powyższe, uznać należy za istotne naruszenie trybu sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Niezastosowanie się do ustawowych terminów mogło bowiem w znaczący sposób ograniczyć udział tzw. czynnika społecznego, tj. krąg osób i podmiotów zainteresowanych wzięciem czynnego udziału w procedurze sporządzania planu miejscowego, co w konsekwencji mogło spowodować, że przyjęte ustalenia planistyczne są odmienne od tych, które zostałyby przyjęte, gdyby nie naruszono trybu sporządzania aktu planistycznego (zob. Niewiadomski Z. (red.), Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne. Komentarz, C.H. BECK, Warszawa, 2006, str. 251).

Podejmując przedmiotową uchwałę Rada Gminy Osiek w sposób istotny naruszyła tryb sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poprzez niewykonanie obowiązku wynikającego z art. 17 pkt 6 lit. a i b ustawy, gdyż uchwaliła plan miejscowy przy braku opinii regionalnego dyrektora ochrony środowiska i państwowego powiatowego inspektora sanitarnego oraz uzgodnienia z właściwymi organami wojskowymi, ochrony granic i bezpieczeństwa państwa (Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz sztabem wojskowym). Naruszenie art. 17 pkt 6 polegające na braku jakiegokolwiek zaopiniowania (choćby przez miejską komisję urbanistyczno-architektoniczną) lub jakiegokolwiek uzgodnienia stanowi tak rażące naruszenie procedury planistycznej, że niezależnie od innych uchybień nakazuje to stwierdzenie nieważności planu miejscowego (por. wyrok WSA w Krakowie z dnia 13 maja 2011 r., sygn. akt II SA/Kr 342/11).

Z ustaleń dokonanych przez organ nadzoru wynika, że zapisy uchwały Rady Gminy Osiek naruszają przepisy § 137 w związku z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz.U. z 2002 r. Nr 100, poz. 908) dotyczące zamieszczania przepisów ustaw w innych aktach prawnych. Treść § 6 ust. 1 pkt 4 lit. a uchwały dot. zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej jest powtórzeniem i modyfikacją treści art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 z późn. zm.). Orzecznictwo sądów administracyjnych jednoznacznie wskazuje, że powtórzenie regulacji ustawowych bądź ich modyfikacja i uzupełnienie przez przepisy gminne jest niezgodne z zasadami legislacji (por. wyrok NSA z 20 sierpnia 1996 r., sygn. akt SA/Wr 2761/95, nie publikowany). Akty prawa miejscowego nie mogą regulować materii należących do przepisów wyższego rzędu i nie mogą być sprzeczne z nimi (wyrok NSA z dnia 16 marca 2001 r., sygn. akt IV SA 385/99). Wobec powyższego uchwała rady gminy nie może regulować jeszcze raz tego, co jest już zawarte w obowiązującej ustawie. W tej mierze wskazać należy, że unormowana w art. 7 Konstytucji zasada praworządności wymaga, by materia regulowana wydanym aktem normatywnym wynikała z upoważnienia ustawowego i nie przekraczała zakresu tego upoważnienia. Oznacza to, że każde unormowanie wykraczające poza udzielone upoważnienie jest naruszeniem normy upoważniającej, a więc stanowi naruszenie konstytucyjnych warunków legalności aktu prawa miejscowego wydanego na podstawie upoważnienia ustawowego. Należy również podkreślić, że zgodnie z art. 94 Konstytucji RP regulacje zawarte w akcie prawa miejscowego mają na celu jedynie "uzupełnienie" przepisów powszechnie obowiązujących rangi ustawowej, kształtujących prawa i obowiązki ich adresatów, a więc nie są wydawane w celu wykonania ustawy tak jak rozporządzenie w rozumieniu art. 92 Konstytucji RP (wyrok NSA w Warszawie z dnia 18.09.2012 r., sygn. akt II OSK 1524/12).

Procedura uchwalania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest ściśle wyznaczona przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Art. 28 ust. 1 tej ustawy wskazuje, iż naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Kujawsko-Pomorskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje ich wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Kujawsko-Pomorski
Ewa Mes